

קונטרס

רוח נקי

א.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שרפנו הקדוש והנורא גלה לנו, אשר רוח העולם הזה אין לשער כלל, דהינו מה שהאדם יכול להרויח בזה העולם, ואין צריך על זה הוצאות משלו כלל, רק ממה שהכין לפניו הבורא יתברך שמו, בזה בעצמו יכול להרחיב ידו, ולהרויח הרבה מאד עין לא ראתה, אף האדם צריך שיהיה משכיל על דבר אמת, ויהיה מוכן לקבל את הרוח הזה, והוא — על ידי שירגיל את עצמו במדת הזריזות, ותמיד יהיה זריז במעשיו, ויברח מפל מיני עצלות וכבדות, ויהיה עסוק תמיד באיזה עסק — או בגשמי או ברוחני. וזה צריך לדעת, אשר לבטל את הזמן, זהו ההפסד הגדול ביותר בחיי האדם,

ולהפוך עקר הרוח הגדול ביותר בתי האדם הוא —
 כשמתמיד עוסק במשהו, או שעוסק בפרנסתו, ומתעסק
 באיזה עסק וכו', או שלומד את התורה הקדושה, או
 שמקיים את מצוותיו יתברך וכו', אבל ללכת בטל, זו
 העברה הכי גדולה, ואז כשאדם מכניס בעצמו ידיעה
 זו, הוא מלא רוחים, כי לאיזה צד שרק יסתובב —
 ירויח, אם עוסק פרנסתו, ואינו הולך בטל כרגע, הרי
 זה מרויח לפרנסתו ולפרנסת אנשי ביתו, ואם עוסק
 בלמוד התורה הקדושה או מקיים את מצוותיו יתברך,
 הרי זה מרויח לפרנסת נשמתו. אשר אין לה עוד
 "רוח נקי" לנשמתו כמו מי שמתמיד בלמוד התורה
 הקדושה, ומקיים מצוותיו יתברך, וכמו-כן אין לה עוד
 "רוח נקי" לגופו הגשמי, כמו מי שאינו מבטל את
 זמנו היקר, רק עוסק באיזה עסק בעבור פרנסתו. ואם
 תחקק אהובי, בני היקר, ידיעות אלו בדעתך, אז להיכן
 שרק תסתובב, יהיה לה "רוח נקי", כי עקר הכשלוך
 של האדם בזה העולם, כשנעשה בטלן, ומבטל את
 זמנו היקר, ומסתובב ומדבר דברים בטלים על דא ועל
 הא עם זה ועם זה וכו', הולך בטל ומטייל ומסתכל
 בחלונות ראווה וכו', או מסתכל איך שזה בונה בנין
 וכו', ואיך שזה חופר בור וכו', או איך שפה קרתה
 תאונה וכו', וכל מה שרק קרה באיזה מקום, הוא נמצא

שם הראשון, ועומד ומסתכל וצופה ומביט וכו', זה מה שהורס את האדם לגמרי, כי אינו מביא פרנסה לביתו, ואינו מפרנס את נשמתו בלמוד התורה הקדושה; על-כן ראה, אהובי, בני היקר, להכניס בדעתך את כל זאת, ואז בכל תנועה שרק תפנה תמצא "רוח נקי".

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שבזה העולם האדם יכול להצליח כל-כך, עין לא ראתה, ובכל יום יום מנח לפניו "רוח נקי" בין בגשמי ובין ברוחני — אם לא יהיה בטלן ושלומיאל, שקורין שלימזל — רע מזל, כי באמת הקדוש-ברוך-הוא שם את האדם בזה העולם לתכלית מסימת, שהוא דיקא מכרח להוציא מהכח אל הפעל ענין מסים, ואם הוא אינו בטלן, ותמיד עסוק, או שעמל באיזה עסק, כגון משא ומתן, או עובד אצל מישהו, או בענין אחר שמביא דרכו פרנסתו, כל אחד כפי נטיתו וחסקו ורצונו, או שלומד תורה ומקיים את מצוותיו יתברך, תמיד הוא עסוק, ואינו הולך בטל, ורואה שמכל זמנו — הן ברוחניות והן בגשמיות, תמיד ישפיע לזולתו, וידבר עם כל אחד מאמתת מציאותו יתברך, הינו אם עוסק באיזה עסק של משא ומתן, או עובד אצל מישהו, הוא כבר מדבר

עם כל מידעיו ממנו יתברך, ומגלה את אמתת מציאותו
 יתברך, ומקדש שם שמים בהתנהגותו שמתנהג לאות
 ולמופת, ואפלו כשלומד תורה ומקיים מצוותיו יתברך,
 משתדל גם כן ללמד מתורתו לאחרים, אשר זה נקרא
 בדברי חכמינו הקדושים: תורה לשמה — ששולמד
 מתורתו לאחרים או מקיים את מצוותיו יתברך, ומשתדל
 שגם אחרים יקימו את מצוותיו יתברך, אז באפן הזה
 הוא תמיד מרויח "רוח נקי", כי היכן שרק מסתובב
 — בין בגשמי ובין ברוחני, יש לו תפקיד בזה
 העולם לגלות את אמתת מציאותו יתברך; ובאמת,
 אהובי, בני היקר, תדע, אשר מי שמתבונן היטב, ויודע
 שהקדוש-ברוך-הוא ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין,
 ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, אצלו כבר לא
 אכפת בין גשמיות לרוחניות ובין רוחניות לגשמיות,
 כי תמיד מוצא את הקדוש-ברוך-הוא, ואפלו שעוסק
 באיזה עסק, ועובד באיזו עבודה, הוא מקיים גם אז
 את מצוותיו יתברך, כגון: "לא תגנב" וכו', והוא זהיר
 במשקולותיו וכו', ואינו מרמה את הבריות וכו', וכן
 ברוחניות כשלומד תורה, הוא לומד רק באפן כזה
 — לגלות את אמתת מציאותו יתברך, כי למה נקראת
 תורה? שמורה ומגלה מאי דהוה סתים ממנו (זהר ח"ג
 נג:), כי זה עקר התורה, שמורה דרך לאדם להפיר

את הקדוש-ברוך-הוא וללכת בדרך-יו. וכשאדם הולך בדרך זו, אז הוא תמיד מרויח "רוח נקי". וזכור, אהובי, בני, דברים אלו, כי תצטרך אותם לימים הבאים.

ג.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שבזה העולם מי שרוצה להרויח בכל יום ובכל שעה "רוח נקי", העקר שישמר מאד מאד את זמנו היקר לבלי לבטלו, ויהיה זריז מאד בכל עניניו, כי חבל על כל יום ועל כל שעה ועל כל רגע, שהולכים לבטלה, כי יכולים בזה העולם להצליח עין לא ראתה, אם אדם אינו בטלן. הן בגשמיות — שיכול להרויח לפרנסתו, והן ברוחניות — שיכול ללמד תורה, כי אם תסתכל באמת ותעיין היטב היטב בכל עניניך, תראה, שכל אי הצלחתך היא רק מחמת שאתה מבטל את זמנך היקר, ועל-ידי-זה אתה רק מפסיד, כי באמת אם היית שומר את זמנך אז היית מרויח "רוח נקי" תמיד; על-כן אהובי, בני היקר, אל תהיה בטלן, ותזרוז את עצמך בכל מיני זריזות שבעולם, לשמר על זמנך היקר, ותעשה את כל עניניך בזריזות נפלאה עד מאד, ואז תצליח בכל דרכיך; אשרי מי שמכניס דברים אלו היטב בלבו, ואז תמיד ירויח "רוח נקי".

ד.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי בזה שהאדם תמיד שמח ומשמח את אחרים, זה "רוח נקי", כי עקר הכפולון בתי האדם הוא — כשהוא בעצבות ובמרירות, שאז הוא מדרדר לעמקא דתהומא רבא, כי מי שתמיד שמח — הוא מצליח (ספר המדות), ומכל שכן מי שמשמח את אחרים, אז אין קץ לשכרו, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר כשמחזקים ומשמחים את בניו, וכשאדם זוכה לשמח בעצמו ולשמח את אחרים, זה "רוח נקי", כי עוברים לו כל החיים בצורה אחרת לגמרי. ולכן ראה, אהובי, בני היקר, להוציא ממחשבתך ומלבך כל מיני קשיות וספקות וכו', ותכניס בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, וזה יעזר לך לשמח, וכן תזכה לשמח אחרים, אשר כל זה הוא "רוח נקי"; אשרי מי שאוחז בזה.

ה.

צריך שתברח, אהובי, בני, מכל מיני מחלקת וסכסוכים, ולבל יהיה לך עסק עם שום בעלי מחלקת ובעלי לשון הרע, ההולכים רכיל, ומדברים רע על כל אחד ואחד, ובזה שתתחמק מבעלי מחלקת ומבעלי

לְשׁוֹן־הָרַע וּרְכִילוֹת, יִהְיֶה לָךְ "רוּחַ נָקִי", כִּי אֵין סֶפֶק, אֲשֶׁר אָדָם הַמְּסַכְסֵף עֲצָמוֹ בְּסִכְסוּכִים שֶׁל הֶבֶל וְשֶׁל מֵה בָּכָף, וּמַדְבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ — לְשׁוֹן־הָרַע וּרְכִילוֹת עַל אַחֲרִים, שֶׁלֹּא יֵצֵא מִזֶּה אֵיזָה רִיב וּמַחְלָקָת, וְאֲשֶׁר מִזֶּה מְגִיעִים אַחֲר־כֵּף לְקַנְאָה וְשִׁנְאָה, תַּחֲרוֹת וּרְדִיפוֹת, עַד שֶׁמֵּאֲבֵד אֶת הַפְּרָנְסָה בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְכֵן מֵאֲבֵד הַרְבֵּה טוֹבוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת; עַל־כֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, רְאֵה לְכָרַח מִזֶּה, וְתַדַּע שֶׁכָּכֵל שֶׁתְּבָרַח יוֹתֵר מֵאֲנָשִׁי לְצוֹן וְרִיב, יִהְיֶה לָךְ יוֹתֵר "רוּחַ נָקִי", וְתִצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ, וְכָל אֱלוֹ שֶׁאֲבָדוּ אֶת עוֹלָמָם, הַכֹּל הָיָה מִפְּנֵי שֶׁהִסְתַּכְּסְכוּ בְּאִיזוֹ מַחְלָקָת וּבְאִילוֹ מְרִיבוֹת. וְזָכֹר דְּבָר זֶה, אֶהוּבִי, בְּנֵי, כִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְּגַבֵּר עָלָיו, שֶׁיִּסְתַּבֵּף בְּאֵיזָה רִיב וּמַחְלָקָת, וּמְכַנִּיס בּוֹ סְבָרוֹת, שָׂרְאוּי לוֹ לְהַחֲזִיק בְּמַחְלָקָת, וּלְהַתְעַרֵּב בְּעֲנִינִים הָאֵלוֹ. וְלָכֵן רְאֵה, בְּנֵי, הַזְהֲרַתִּיךָ, כִּי זוֹ רַק עֲצַת הַיֵּצֵר הָרַע, וְאִתָּה בָּרַח לָךְ מִכָּל זֶה, וַיֵּצֵא לָךְ "רוּחַ נָקִי" מִכָּל בְּרִיחָה שֶׁתְּבָרַח מֵהֶם; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְצִיַת אוֹתִי בְּזָה, וְאִזּוֹ לֹא יִתְחַרֵּט — לֹא בְּזָה וְלֹא בְּבָא.

ו.

צְרִיף שֶׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי בְּזָה הָעוֹלָם אָדָם יְכוֹל לְהִרְוִיחַ "רוּחַ נָקִי" בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל

רגע — אם יודע איך לנצל את הזמן היקר שלו, ובפרט
 כשזוכה ללמד את התורה הקדושה, פי בלמוד התורה
 הקדושה, על כל אות ואות הוא מקים מצות עשה,
 כמו שאמרו חכמינו הקדושים (עין ירושלמי פאה א, א),
 וכן (חגיגה יב:): כל הלומד תורה בעולם הזה שדומה
 ללילה, הקדוש-ברוך-הוא מושך עליו חוט של חסד
 בעולם הבא; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, לנצל את
 זמנה היקר, ותשתדל שלא יעבר עליך יום אחד בלי
 למוד התורה הקדושה אפלו מעט דמעט גם-כן יהיה
 יקר בעיניך, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות צט:):
 אפלו קרא אדם קריאת שמע בבקר ובערב, כבר יצא
 מצות תלמוד תורה; ולכן ראה, אהובי, בני, להזהר
 להתפלל בכל יום ערב ובקר במנין דיקא, ותאמר קריאת
 שמע בכונה, כדאיתא (ברכות טו:): כל הקורא קריאת
 שמע ומדקדק באותיותיה, מצננין לו את הגיהנום,
 ולא עוד, אלא שמזיקים בדלים ממנו ומתרפא ברמ"ח
 איבריו, כי יש רמ"ח תבות בקריאת שמע פנגד רמ"ח
 איבריו, וכשקורא קריאת שמע, על-ידי-זה ממשיך על
 עצמו רפואה; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, לבלות
 ימך בתורה, בתפלה, בקריאת שמע ובצדקה וחסד,
 וכל זה "רוח נקי" שיהיה לך, ואל תהיה בטלן, כי
 ימי חיינו הקל, הנה אנחנו כאן ועוד מעט נהיה כבר

שם, ועל-כן ראה לנצל את הזמן שלך, ותדע, כי היום הזה כבר לא יהיה לך אף פעם, כי תכף שיעבור היום הזה כבר לא יחזור לך לעולמים, ועל-כן כל מה שרק תתפס ותלקט ביום הזה, זה "רוח נקי", וכמו-כן ככל שתרחק מקריאת עתונים רעים, או מלישב במושב לצים, או מלהתקוטט עם בני-אדם, זה יהיה לך "רוח נקי"; לכן בני, ראה מה לפניך והבן ותשכיל מאד.

ז.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי בזה העולם האדם יכול להרויח הרבה מאד "רוח נקי" בכל יום ובכל שעה ממש, אם לא יהיה בטלן, ויזכיר לעצמו בכל רגע את היום האחרון, כי בוא יבוא היום, שיהיה ההכרח לו לצאת מזה העולם, על-כן כל מה שזוכה לחטף בכל יום, זה "רוח נקי"; הינו שתראה לתן בכל יום צדקה, ותעזר לאנשים — בין בגשמי ובין ברוחני, ותדבר על לבם ותחזקם ותאמץם, אשר דבר זה מאד חשוב אצלו יתברך, וכן תזהר בכל המצוות — מצוות ציצית ותפלין, מזוזה ושבת, פשרות וטהרת המשפחה, וכן תשתדל ללכת לבית-הכנסת להתפלל בכל יום ערב ובקר, וכן ללמד תורה, אשר רק זה ישאר ממך, וכשתזכה להכניס דבר זה היטב בדעתך ובלבך,

תדע שכל זה הוא "רוח נקי" שישאר לך בעלמא דאתי. על-כן אני מבקש ממך מאוד מאוד, אהובי, בני היקר! ראה לזכור את זאת בכל יום, כי בא יבא היום האחרון, שתצטרך לצאת מזה העולם, ועל-כן אל תבלבל את עצמך — מה קרה אתמול, ומה יהיה מחר, אין לך רק היום הזה, וכשתחשב בצורה זו, אז יהיה לך "רוח נקי" כל יום ויום; אשריך — אם תשמע בקולי.

ח.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר בזה העולם יכול האדם לחיות חיים נעימים, חיים נצחיים, אם רק זוכה לישוב את עצמו לרגע — היכן אני בזה העולם?! ותכף-ומיד כשהאדם זוכה לישוב את עצמו, אזי יראה, כי החיים שלו פורחים — הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חודש והנה שנה, והנה הכל כצל עובר, ועל-כן מדוע עליך להתקוטט ולהתנפח עם כל ברירה ולעשות מריבות, ולהיות עצוב וממרמר ושבור כחרס הנשבר?! מדוע לא תדבק עצמך בו יתברך אשר הוא יתברך מלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, והוא מחיה מהנה את כל הבריאה כלה, ואין בלעדיו יתברך כלל, מדוע לא תדבר אליו עכשו בשפת האם שלך, ותספר

לו את כל מה שמעיק לך, כי הלא כל דבור ודבור שהאדם מדבר אליו יתברך זה "רוח נקי", שהאדם יכול לזכות לו בזה העולם, כי הלא כל דבור ודבור הוא כלי להמשכת השכינה בעולם; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, לצית אותי, ותצא מקטנותך, הינו מקטנות המחין שלך ומהצמצומים שלך, והדבק את עצמך בו יתברך, ואז תרגיש ערבות, נעימות, ידידות, זיו חיות אלקותו יתברך, וחייה ישפנו לגמרי, כי אינו דומה מי שחי עם אמונה, למי שחי בלא אמונה, רחמנא לצלן, כי האמונה היא חיות האדם; אשרי מי שחזק באמונה בו יתברך, ומנצל את הזמן היקר, שאז מה שרק עושה בשביל הקדוש-ברוך-הוא זה "רוח נקי".

ט.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר! בזה שתאריך אפך, ותעצור רוחך לבלי לכעס, זה "רוח נקי" שיהיה לך בחייה, וזה תדע, שכל יום ויום מימי חייך, שאתה זוכה ועוצר את הכעס והקפידות הבוערים בך, ואתה מאריך אפך על כל מה שעובר עליך, בזה אתה מרויח "רוח נקי", כי הכעס והקפידות מכלים את האדם לגמרי, והורסים את בריאותו. ולכן ראה, אהובי, בני, להיות סבלן גדול, ותסבל כל העובר עליך, ועל-ידי-זה

תְּרוּיַח "רוח נְקִי" בְּכֹל יוֹם; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוּא סִבְּלָן,
וְאִינוּ קוֹפֵץ לְכַעַס עַל כָּל דְּבָר, וְאִזּוּ יִחְיֶה חַיִּים עֲרֻבִים
וְנִעִימִים, חַיִּים מְתַקִּים, אֲשֶׁרִי לוֹ!

י.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי טִבְעוֹ שֶׁל אָדָם
תָּמִיד לְפַל בְּכַעַס וּבְקִפְיוֹת, וְהוּא מְתַעֲבָב עַל לֹא דְבָר,
עַל-כֵּן רָאָה לְעַצֹּר בְּרוּיַח לְבָלִי לְכַעַס וְלְבָלִי לְהַקְפִּיד,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ, כִּי כָּל שֶׁהָאָדָם בּוֹרַח מִכַּעַס,
מְקִפְיוֹת וּמַעֲצָבָנוֹת, זֶה לוֹ יוֹתֵר "רוח נְקִי", וְזוֹכָה
לְחַיּוֹת עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם חַיִּים אֲרָכִים, חַיִּים נִעִימִים,
כִּי כָּל מִי שֶׁמְאַרִיף אֶף, זוֹכָה לְמַדַּת הַסִּבְּלָנוֹת, וּמְרוּיַח
בְּכֹל יוֹם "רוח נְקִי" הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת — בְּבְרִיאוֹת שֶׁלוֹ,
וְהֵן בְּרוּיַח נִיּוֹת — כִּי זוֹכָה לְהַשְׁגוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
אֵין לָךְ דְּבָר הַמוֹנֵעַ הַשְׁגוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ הַכַּעַס
וְהַקְפִּיּוֹת וְהַעֲצָבָנוֹת; עַל-כֵּן שָׁמַע בְּקוֹלִי, אֶהוּבִי, בְּנֵי,
וְתִסְתַּכַּל מָה עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם עַל מְנַת שְׁתְּרוּיַח
"רוח נְקִי", וְאִזּוּ תִּתְקַיֵּם כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמַר כָּאֵן, וְתִצְלִיחַ
דְּרַכָּךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

קונטרס

יש עתיד

יחדיר בטחון חזק בכל פר ישראל, שאין שום יאוש בעולם
כלל, ויש עתיד לכל אחד, ויגלה עצות נוראות ונפלאות
איוף להתחזק בכל המצבים שבעולם.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו,
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: צְרִיךְ כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל
לְדַעַת, כִּי יֵשׁ עֲתִיד לְכָל אֶחָד וְאֶחָד,
וְאִסּוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׂאִסּוּר
לְבַטֵּל אֶת זוּלָתוֹ, כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ עֲתִיד, וְאִסּוּר לְהִתְלוּצֵץ
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְכֵן אִסּוּר לְהִתְלוּצֵץ
מִעֲצָמוֹ וּלְפַל בִּיאוּשׁ, כְּאִלּוּ כְּבָר אָבוּד,
אֲלֹא צְרִיכִים לְדַעַת, כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
יֵשׁ עֲתִיד, וְגַם לוֹ יֵשׁ תְּמִיד עֲתִיד; אֲשֶׁרִי
מִי שְׂמִכְנִיס יְדִיעָה זֹו בְּלִבּוֹ, שְׂאִז יִכְבֵּד אֶת
עֲצָמוֹ וְיִכְבֵּד אֶת זוּלָתוֹ, כִּי הֵיאוּשׁ בָּא רַק
מִחֲמַת שְׂנֹדְמָה לוֹ שְׂאִין כְּבָר שׁוּם עֲתִיד,
אֲבָל בּוֹ בְּרָגַע שְׂאָדָם יִדַע שְׂיֵשׁ עֲתִיד, יִכְבֵּד
אֶת כָּלֵם.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תקז)